

Posudek oponenta diplomové práce Hany Vackové

Báseň v próze ve Španělsku (1914-1942)

Na prvním místě je třeba konstatovat, že Hana Vacková si zvolila téma nesnadné: zkoumat žánr, který je těžce definovatelný, a jeho vývoj v určitém časovém období španělské literatury. Určitě jí v jejím záměru pomohl jasně stanovený cíl a korpus: nenechala se zlákat možností určitého panoramatického pohledu a místo toho zvolila tři autory a tři díla a jádrem práce je právě rozbor zvolených textů.

Postupuje chronologicky od Juana Ramóna Jiménezze (*Platero y yo*), přes *Impresiones y paisajes* od Federica Garcíi Lorcy k Luisi Cernudovi (*Ocnos*). Přestože J. R. Jiménez bývá řazen do španělského modernismu a další dva autoři jsou představiteli Generace 27, Jimenezovo a Lorcovo dílo patří do stejné dekády, zatímco Cernuda publikuje *Ocnos* až v roce 1941, takže H. Vacková může sledovat různé estetiky, vlivy a vývoj.

První dvě kapitoly se věnují žánru a jeho stručnému vývoji ve Francii a Španělsku. Za zdařilý považují autorčin pokus vymezit lyrický prvek a podstatu lyrična, protože právě to lze považovat za klíčový rys nutný pro definování básně v próze. H. Vacková se opírá o Staigerovu teorii, podstatné jsou pro ni momenty prchavosti a naladění. Uvádí i absenci distance a rozpomínku. Staigerovo pojetí doplňuje termíny Františka Mika (tenze, detenze), které pro ni budou důležité v analýze uvedených děl.

Kapitola „Počátky básně v próze“ je v úvodu velmi zkratkovitá. V jednom odstavci zmíní řecké sofisty (má být malé s, stejně jako symbolisté...) a vzápětí skočí do novověku, aniž by bylo jasné proč. Část věnovaná různým podobám lyrična ve španělském romantismu (Bécquer) a modernismu je zdařilejší, postihuje důležitost emocí, hledání krásy, ale i vliv kostumbrismu se zájmem o lokální.

Jak již bylo řečeno, jádro práce tvoří následující kapitoly, v nichž Hana Vacková vždy představí daného autora a jeho dílo a poté se věnuje jeho analýze. Zdůvodňuje, proč text je anebo není básní v próze, opírá se u toho o terminologii uvedenou v úvodní kapitole a vše dokládá citacemi. Považují tyto kapitoly za dobře zpracované, autorka prokazuje schopnost pracovat s prameny i sekundární literaturou, nebrání se nejednoznačnosti literatury – naopak přijímá fakt, že i žánry jsou určitými mezi sebou prostupnými krabičkami.

Bohužel úroveň práce negativně ovlivňuje určitá stylistická nevyváženost a občasné nejasné formulace. Pozor na opakování slov a neohrabané vyjadřování (např. „próza Ruinas (Ruiny) je o ruinách“, s. 48, „Básně začal psát v období dospívání. Ve dvacátých letech začal psát první básně v próze...“, s. 51). Co je míněno větou „Lorca nechtěl, aby jeho tvorba byla uměle něčím ovlivněna“, s. 40? A jaký vztah k má pojednávanému tématu formulace: „Začlenění popisu filmové scény je rysem kreacionismu.“, s. 51? Kreacionismus je buď Huidobrův avantgardní směr nebo názorový proud zabývající se vznikem a vývojem živých organismů.

U obhajoby bych se ráda zastavila u dvou momentů:

- Autorka uvádí jako předchůdce básně v próze dílo *Kašpar noci*. To je psáno ovšem ve strofách, byť bez rýmu. Jedná se o volný verš? A jaký je tedy vztah mezi básní v próze a volným veršem – rozdíl je pouze grafický?
- Modernistická kronika je taky často věnována dojmům z cest (dokonce často pracuje s pojmy *impresiones, sensaciones*). V práci je uvedeno, že Lorcovy *Dojmy a krajiny* nebyly ovlivněny ani modernismem, ani symbolismem. Je možné vysvětlit proč?

Diplomová práce Hany Vackové je celkově zdařilá, splňuje požadavky kladené na tento typ závěrečných prací, takže ji doporučuju k obhajobě a vzhledem k výše uvedenému navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

Praha, 19. 1. 2024

Mgr. Dora Poláková, Ph.D.